

12 marca 1931 r.

F21v 3/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 13037.

Kl. 4 b 4.

Edmund Wittek
(Siemianowice, Polska).

Klosz.

Zgłoszono 3 lipca 1928 r.
Udzielono 31 stycznia 1931 r.
Pierwszeństwo: 18 lutego 1928 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy kloszów, których wewnętrzna powierzchnia ukształtowana jest jako reflektor, który można wymienić, skoro wskutek zabrudzenia się albo ściemnienia stanie się on nieprzydatnym.

Dotychczas próbowano utrzymywać reflektory w należyтым stanie w ten sposób, że wewnętrzną powierzchnię jego częściej oczyszczano, względnie, przy reflektorach emaljowanych, jeżeli oczyszczanie nie pomagało, lakierowano je na białe. W kloszach, znajdujących się w warsztatach i w miejscach, zawierających kwaśne i żrące gazy oraz opary, albo znajdujących się w stale wilgotnem powietrzu, farba lub lakier ulegała szybko zniszczeniu. Ostatecznie cały klosz trzeba było zastąpić nowym, mi-

mo że kadłub jego nadawał się jeszcze do użytku. Wskutek tego powstawały znaczne koszty, zwłaszcza w dużych pracowniach.

Według wynalazku odbijającą powłokę zwykłych kloszów zastępuje się możliwie cienką wkładką z dowolnego materiału, której kształt dostosowany jest do kształtu odbijającej powierzchni wewnętrznej klosza, do którego ma być ona wsunięta. Wkładka ta jest, jak zwykle, emaljowana na białe albo powleczone innymi warstwami odbijającymi. Zamocowania można dokonać w dowolny sposób, np. za pomocą śrubek.

Na rysunku uwidocznił przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia

klosz znany, którego powierzchnia wewnętrzna powleczone jest warstwą emalii albo podobnej masy, fig 2 — ten sam klosz po wsunięciu do niego wkładki odbijającej.

Litera *a* oznacza osłonę klosza, *b* — źródło światła, *a* *c* — reflektor, wykonany z żeliwa lub podobnego materiału z wewnętrzną powierzchnią, zaopatrzoną w warstwę odbijającą *c'*. Gdy ta warstwa odbijająca czasem tak się zużyje, że malowanie dodatkowe już nie pomaga, bez zmiany klosza wsuwa się do niego cienką wkładkę *d* (fig. 2), która ze swej strony na wewnętrznej powierzchni posiada warstwę odbijającą *d'*. Zamocowanie w przytoczonym przykładzie uskuteczcono zapomocą śrubek *e*. Zamiast tego sposobu zamocowania można wkładkę *d* zaopatrzyć np. w inne narządy, które obejmują dol-

ną krawędź reflektora *c*, a więc wkładkę *d* utrzymują w jej położeniu. Kształt reflektorów może być dowolny.

Zastrzeżenie patentowe.

Klosz, którego wewnętrzna powierzchnia ukształtowana jest jako reflektor, znamieny tem, że powierzchnia ta jest zastąpiona cienką wkładką, odbijającą światło względnie odzwierciadlającą, której kształt dostosowany jest do kształtu klosza, przy czem wkładka ta jest osadzona i zamocowana w kloszu w dowolny sposób.

Edmund Wittek.

Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

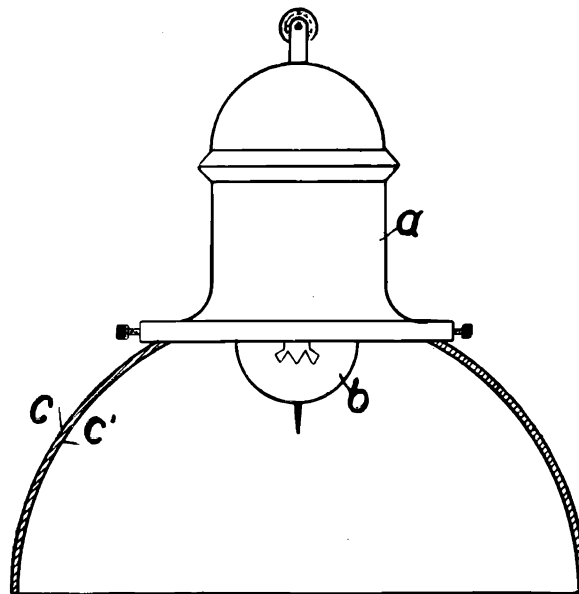

Fig. 2

